

Izdelava konservatorskega načrta

Konservatorski načrt je dokument, ki določa načine varovanja in ohranjanja kulturnih spomenikov glede na njihove vrednote ter je podlaga za pripravo projektne dokumentacije.

V načrtu se uvodoma preveri pomen kulturnega spomenika oziroma območja dediščine, podrobno ovrednoti njegove dediščinske lastnosti in analizira, kako so posamezne vrednote in njihovi nosilci ranljivi za spremembe, ki jih prinašajo s tem povezana dela na spomeniku.

Načrt natančno opredeljuje ravnanje in konkretne ukrepe za varovanje spomenika, za izvajanje katerih so zadolženi posamezni izvajalci in partnerji, ter tudi ukrepe za spremljanje izvajanja posegov (t. i. monitoring). Načrt ni statičen dokument in se skozi čas prilagaja novim okoliščinam ali novim spoznanjem. Ključna vprašanja, na katera mora odgovoriti konservatorski načrt, so:

1. Kaj imamo? (razumevanje spomenika in njegovih vrednot)
2. Kakšen je pomen tega? (ocena družbenega pomena spomenika)
3. Kako je pomen ogrožen? (ranljivost in ogroženost spomenika)
4. Kaj storiti, da prepoznavni pomen ohranimo? (usmeritve za ohranjanje in varovanje)

Konservatorski načrt se izdeluje na podlagi Zakona o varstvu kulturne dediščine iz leta 2008. Njegovo vsebino natančno določa podzakonski akt Pravilnik o konservatorskem načrtu, ki je stopil v veljavo leta 2009.

